

**NIET ONDERTEKEND AFSCHRIFT - art.
792 G.W. - Vrijstelling van expeditierecht
art. 220, 2^e - Webloc registratierechten,**

RECHTBANK VAN KOOPHANDEL TE BRUSSEL

23ste kamer -zaal C buitengewoon (G)

A.R. A/12/03253

In de zaak van

Seven Cycles Inc, met maatschappelijke zetel te 125 Walnut Street, 02472 Watertown, Massachussetts in de VS, die keuze van woonst doet bij haar raadsliden,

Eiseres,

Vertegenwoordigd door Mr Mireille BUYDENS en Mr Magali FEYS, advocaten te 1000 BRUSSEL, Keizerslaan, 3

Tegen

BVBA no 7evenbikes, met maatschappelijke zetel te 8870 IZEGEM, Kachtemplein, 13, KBO nr. 0833.049.856

Verweerster,

Vertegenwoordigd door Mr Pieter CALLENS, advocaat te 8500 KORTRIJK, President Kennedypark, 37,

I. RECHTSPLEGING.

1. Gelet op de dagvaarding dd 5 april 2012.
2. Gezien de beschikking 747 para 2 Ger. W dd 4 mei 2012.
3. De rechtbank nam kennis van het dossier van de rechtspleging en van de door partijen overlegde bundels.
4. Partijen werden gehoord in hun middelen bij monde van raadsman in de openbare terechtzitting van 21 mei 2013.
5. Artikel 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden in acht genomen.

II. VOORWERP VAN DE VORDERING.

De vordering van eiseres strekt tot:

- Te zeggen voor recht dat verweerster door gebruik te maken van het teken “n°7even” voor de commercialisering van haar fietsen, fietskledij en fietstoebehoren, zich schuldig maakt aan inbreuk op het Gemeenschapsmerk nr. 009187345 van eiseres en dit overeenkomstig artikel 9, lid 1, b) en/of c) van Verordening (EG) nr. 207/2009 inzake het Gemeenschapsmerk;
- Te zeggen voor recht dat verweerster inbreuk te kwader trouw heeft gepleegd op de merkrechten van eiseres;
- Te zeggen voor recht dat aan verweerster verbod wordt opgelegd om het teken “n°7even” en elk ander met het gemeenschapsmerk nr. 009187345 van eiseres overeenstemmend teken verder te gebruiken, onder verbeurte van een dwangsom van 1000 € per eenmalig gebruik in strijd met het tussen te komen vonnis dat na een termijn van 8 dagen na de betekening van het tussen te komen vonnis zou plaatsvinden; bijgevolg te zeggen voor recht dat aan verweerster verbod wordt opgelegd om de inbreukmakende fietsen, fietskledij en fietstoebehoren verder te (laten) vervaardigen, aan te bieden, in de handel te brengen, voor deze doeleinden in voorraad te hebben en het voeren van reclame hiervoor, onder verbeurte van een dwangsom van 1000 € per eenmalige daad die zou worden verricht in strijd met het tussen te komen vonnis na een termijn van 8 dagen na de betekening ervan;
- De veroordeling van verweerster tot de terugname, op haar kosten en binnen een termijn van 60 dagen na de betekening van het tussen te komen vonnis, van alle litigieuze producten (fietsen, fietskledij en fietstoebehoren voorzien van het litigieus teken) die op de markt worden aangeboden, alsmede van alle reclame met het litigieus teken, onder verbeurte van een dwangsom van 1000€ per product of reclame dat na het verstrijken van voormelde termijn in de Europese Gemeenschap zou worden aangeboden;
- Te zeggen voor recht dat verweerster door gebruik te maken van de handelsnaam “n°7even” voor de commercialisering van haar fietsen, fietskledij en fietstoebehoren, zich schuldig maakt aan inbreuk op de handelsnaam van eiseres in de zin van artikelen 95 en 96 1, c° van de WMPG; bijgevolg te zeggen voor recht dat aan verweerster verbod wordt opgelegd verder fietsen, fietstoebehoren en fietskledij onder de handelsnaam n°7even te commercialiseren en hiervoor reclame te voeren op een wijze die de consument kan misleiden;

- Te zeggen voor recht dat verweerster daden heeft verricht die strijdig zijn met de eerlijke marktpraktijken, en met name de artikelen 86, 88 6°, 95 en 96 1° van de WMPC, door het op de markt brengen van en het reclame voeren voor fietsen, fietstoebehoren en fietskledij onder de naam n°7even of elke andere naam of voorstelling op een wijze, waarbij verwarring wordt gecreëerd met de producten van eiseres of met eiseres, en/of waardoor de gemiddelde consument wordt misleid; bijgevolg te zeggen voor recht dat aan verweerster verbod wordt opgelegd verder fietsen, fietstoebehoren en fietskledij onder de naam n°7even te commercialiseren en hiervoor reclame te voeren op een wijze die de consument kan misleiden;
- De veroordeling van verweerster tot de betaling van een schadevergoeding die provisioneel wordt begroot op 275.001 EUR, onder voorbehoud van wijziging in de loop van het geding;
- De veroordeling van verweerster tot winstafdracht omwille van de inbreuk te kwader trouw op de merkrechten van eiseres en – alvorens recht te doen - tot het afleggen van rekening en verantwoording dienaangaande.

In elk geval:

- Eiseres toe te laten het tussen te komen vonnis te laten publiceren in vier dagbladen/tijdschriften, naar keuze van eiseres en op kosten van verweerster (vertalingkosten inbegrepen), te betalen op eenvoudig vertoon van de pro forma facturen;
- de veroordeling van verweerster tot de kosten van huidig geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding;
- de uitvoerbaar bij voorraad verklaring van het tussen te komen vonnis, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling en met uitsluiting van kantonnement.

Verweerster op haar beurt vordert in conclusie :

In hoofdorde:

- Het Gemeenschapsmerk “Seven Cycles” van eiseres met registratienummer 009187345 nietig te verklaren en ambtshalve de doorhaling ervan te bevelen voor alle waren en diensten waarvoor het merk is geregistreerd;
- De vordering van eiseres af te wijzen als ontvankelijk doch ongegrond;

In ondergeschikte orde:

- De vordering van eiseres af te wijzen als ontvankelijk doch ongegrond;
- Voor recht te zeggen dat verweerster door gebruik te maken van haar merk en handelsnaam “n°7even” geen inbreuk pleegt op de merkrechten van Eiseres en/of op de artikelen 86, 88 6°, 95 en 96 WMPC;

In nog meer ondergeschikte orde:

- De vordering van eiseres af te wijzen als ontvankelijk doch ongegrond;
- Eiseres met onmiddellijke ingang te horen veroordelen tot de staking van ieder verder gebruik in het economisch verkeer in België van het teken “Seven Cycles” of enig ander overeenstemmend

teken voor racefietsen, fietskledij en voor soortgelijke waren, onder verbeurte van een dwangsom van 2.000 EUR per eenmalig feit van gebruik in strijd met dit stakingsbevel en per dag te rekenen vanaf de eerste januari van het kalenderjaar dat volgt op onderhavig vonnis;

- Eiseres te horen veroordelen tot de integrale publicatie van het tussen te komen vonnis, dan wel van het beschikkend gedeelte, op de Belgische en internationale website van eiseres en in twee Belgische fietsmagazines, op kosten van eiseres en betaalbaar op enkele voorlegging van de factuur, onder verbeurte van een dwangsom van 2.500 EUR per dag vertraging vanaf de veertiende dag na de betekening van de uitspraak;

Meest ondergeschikt:

- Te zeggen voor recht dat een eventueel stakingsbevel pas zal ingaan op 1 januari van het jaar dat volgt op dat van de betekening van huidig vonnis;
- De vordering tot schadevergoeding van eiseres af te wijzen;
- De vordering tot terugroeping af te wijzen;

- De vordering tot publicatie af te wijzen;

In ieder geval:

- Eiseres te horen veroordelen tot alle kosten van het geding, inclusief de rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 7.700 EUR en de eventuele kosten van betekening van het tussen te komen vonnis;
- De uitvoerbaarheid bij voorraad en de uitsluiting van het recht op kantonnement af te wijzen.

III. DE FEITEN EN DE BESPREKING

De feiten kunnen als volgt worden samengevat :

Seven Cycles is een Amerikaanse vennootschap opgericht door de Heer Rob Vandermark (die voorheen werkte bij de Amerikaanse fietsenbouwer Merlin als hoofd productontwikkeling en) die gespecialiseerd is in het vervaardigen van volledig op maat gemaakte fietsen voornamelijk mountainbikes en racefietsen. Zij is naar eigen zeggen gespecialiseerd in titanium (een zeer hoogwaardig en kostbaar element) fietsen. De aanwezigheid van Seven Cycles in België is beperkt tot één fietswinkel, zijnde de nv Filip Sport gevestigd in de Kasteelstraat 45-47 te 1560 Hoeilaart. Via deze winkel biedt men in de Benelux Seven Cycles fietsen aan. In haar syntheseconclusie stelt eiseres dat Filip Sport “distributeur” zou zijn van eiseres in België maar er wordt geen distributieovereenkomst bijgebracht. Er worden wel facturen voorgelegd door eiseres en daaruit blijkt dat Filip Sport aan eindklanten verkoopt en occasioneel aan een andere fietsenwinkel. De fietsenwinkel Filip Sport biedt bovendien ook andere merken aan. Zo biedt Filip Sport ook BMC fietsen en de *custom made* (vrij vertaald: op maat gemaakte) fietsen van haar huismerk “Xesco” (www.xescobikes.com) aan.

Op 18 juni 2010 heeft eiseres haar merkaanvraag ingediend. Nadat het Bureau voor Harmonisatie in de Interne Markt (hierna: “BHIM”) een onderzoek naar de absolute weigeringsgronden uitvoerde, werd het teken “Seven Cycles” vervolgens ingeschreven op datum van 30 november 2010 als Gemeenschapsmerk (stuk 12 eiseres). Het merk van eiseres is ingeschreven voor waren in klasse 12 (fietsen en toebehoren), klasse 21 (waterflessen en toebehoren) en klasse 25 (kledingstukken, schoeisel, hoofddeksels). Dit Gemeenschapsmerk is

beschermd in alle lidstaten van de Europese Unie, en dus ook in de Benelux-Staten (waaronder België).

De fietsen en fietskledij van eiseres zien er als volgt uit:

Verweerster is de Belgische bvba n°7evenbikes, die gevestigd is te Wingene. Zaakvoerder van verweerster is de heer Stijn Hoornaert.

Verweerster verdeelt aluminium en carbon racefietsen onder de handelsnaam en het beeldmerk "n°7even".

Onder dezelfde handelsnaam stelde de heer Hoornaert zijn eigen racefietsen voor het eerst aan het grote publiek tentoon op de fietsbeurs VeloFollies te Kortrijk in januari 2010 (stuk 6 verweerster). De eerste verkopen van racefietsen onder de naam "n°7even" vonden plaats aansluitend op de VeloFollies beurs in het voorjaar van 2010 (stuk 7 verweerster).

Gelet hierop heeft de heer Hoornaert op 19 oktober 2010 bij het Bureau voor Harmonisatie van de Interne Markt een aanvraag tot inschrijving van volgend Gemeenschapsbeeldmerk ingediend voor de klassen 12, 25 en 28:

Door het feit dat de aanvraagtaken voor de merkaanvraag niet onmiddellijk bij indiening van de aanvraag werden voldaan, kende het Bureau slechts op 27 december 2010 een indieningsdatum toe aan de merkaanvraag (zie stuk 1 verweerster).

Er werd noch door eiseres noch door verweerster oppositie aangetekend tegen hogervermelde merken.

Eiseres heeft op 18 november 2011 verweerster in gebreke gesteld om het gebruik van haar beeldmerk “n°7even” onmiddellijk te staken. Het desbetreffend stuk wordt niet bijgebracht.

Verweerster heeft hierop beweerdelijk (hiervan wordt ook geen bewijs voorgelegd) in een brief van 8 december 2011 aan eiseres geantwoord dat er in ieder geval geen sprake was van merkinbreuk.

Op haar schrijven van 8 december 2011 ontving verweerster naar eigen zeggen geen reactie meer.

Vervolgens heeft Eiseres op 30 januari 2012 een verzoekschrift tot een beschrijvend beslag inzake namaak ingediend bij de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Gent.

Op basis van een beschikking van de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Gent dd. 30 januari 2012 heeft deskundige Rogier Goos (merkengemachtigde van het kantoor Novagraaf) op 10 februari 2012 een beslag inzake namaak uitgevoerd bij verweerster. Hoewel hiervoor in de beschikking van de Voorzitter geen machtiging was verleend, heeft de deurwaarder en de deskundige op de locatie te Wingene “bewardend beslag” gelegd op de volledige voorraad van verweerster.

Eiseres heeft op 14 februari 2012 “handlichting” van het bewarend beslag op de gehele voorraad aan verweerster laten betekenen.

Op 21 februari 2012 heeft verweerster derdenverzet aangetekend tegen de beschikking tot beslag inzake namaak wegens onbevoegdheid van de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Gent. Overeenkomstig artikel 633 quinquies, §3, al. 1 Ger.W is de Voorzitter van de rechtbank van koophandel van Brussel immers exclusief bevoegd om kennis te nemen van de vorderingen voor beslag inzake namaak betreffende Gemeenschapsmerken.

Op 5 maart 2012 heeft de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Gent het derdenverzet van verweerster gegrond verklaard en de beschikking tot beslag inzake namaak volledig ingetrokken (stuk 14 verweerster).

Eiseres is niet overgegaan tot een nieuwe vordering voor de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel

Op 5 april 2012 heeft eiseres verweerster wel ten gronde gedagvaard.

IV. BEOORDELING

A) NOPENS DE GROND VAN DE ZAAK

Met betrekking tot de tegenvordering

Het lijkt passend uit proceseconomisch oogpunt om eerst de vermeende nietigheid van het merk van eiseres te onderzoeken nu eiseres niet de nietigheid van het merk van verweerster vordert.

Verweerster roept de vermeende nietigheid van het merk “seven cycles” in wegens :

- Gebrek aan onderscheidend vermogen;
- Depot ter kwader trouw
- Inbreuk op de oudere handelsnaam van verweerster.

Gebrek aan onderscheidend vermogen

Overeenkomstig artikel 52 van de Verordening 207/2009 van 26 februari 2009 inzake het Gemeenschapsmerk (hierna de “Merkenverordening”) is een Gemeenschapsmerk nietig wanneer het in strijd is met artikel 7 van de Merkenverordening.

Daarbij is het vaste rechtspraak van het Hof van Justitie dat elke absolute weigeringsgrond uit artikel 7.1. Merkverordening uitgelegd moet worden tegen de achtergrond van het algemeen belang dat aan elk van die gronden ten grondslag ligt.¹ Artikel 7.1. b) Merkenverordening voorziet dat de inschrijving moet geweigerd worden van merken die elk onderscheidend vermogen missen. Het hieraan ten grondslag liggend algemeen belang is dat geen tekens mogen worden ingeschreven die niet in staat zijn de wezenlijke functie van een merk (zijnde het waarborgen van de oorsprong) te vervullen.²

Volgens vaste rechtspraak houdt het onderscheidend vermogen van een merk in dat dit merk er zich toe leent de waren of diensten waarvoor de inschrijving is aangevraagd als afkomstig van een bepaalde onderneming te identificeren en dus deze waren of diensten van die van andere ondernemingen te onderscheiden³. Bij deze beoordeling dient men met name rekening te houden met de eigenschappen die het merk van huis uit bezit, waaronder het feit of het al dan niet een beschrijving bevat van de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven⁴.

Dit onderscheidend vermogen moet tevens worden beoordeeld enerzijds met betrekking tot de waren of diensten waarvoor het merk is ingeschreven, en anderzijds met betrekking tot de perceptie ervan door het relevante publiek, zijnde de normaal geïnformeerde, redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument van de waren en/of diensten in kwestie⁵.

Bovendien dient de door dit merk opgeroepen totaalindruk te worden onderzocht, hetgeen evenwel niet impliceert dat geen onderzoek van de verschillende voor dit merk gebruikte bestanddelen hoeft te worden verricht. Het is immers in veel gevallen nuttig om tijdens de globale beoordeling elk bestanddeel van het betrokken merk te onderzoeken⁶.

Het minste onderscheidend vermogen volstaat opdat de absolute weigeringsgrond onder Artikel 7.1. b) Merkenverordening niet kan worden aangenomen.

Dat het merk voldoende onderscheidend vermogen bezit, wil zeggen dat de consument, die de door dit merk aangeduide waar heeft verkregen, bij een latere aankoop, in geval van een positieve ervaring, die keuze kan herhalen, of in geval van een negatieve ervaring, een andere keuze kan maken.

Het relevante publiek is in casu de consument in het hogere marktsegment die als fiets een kwaliteitsproduct wil tesamen met het imago dat daarmee gepaard gaat.

De beoordeling moet in concreto gebeuren.

¹ HvJ. 29 april 2004, *Henkel v. BHIM*, C-456/01 en C-457/01, randnummer 45; HvJ. 10 september 2010, *Lego Juris v. BHIM*, C-48/09, randnummer 43

² T. COHEN JEHORAM, C.J.J.C. VAN NISPEN en J.L.R.A. HUYDECOPER, *Industriële Eigendom. Merkenrecht*, Kluwer Deventer, 2008, p. 220

³ HvJ 29 april 2004, *Proctor & Gamble v. BHIM*, C-473/01 en C-474/01, randnummer 32

⁴ HvJ. 22 juni 1999, *Lloyd/ Klijsen*, C-342/97, randnummer 22 en 23

⁵ HvJ 29 april 2004 *Proctor & Gamble v. BHIM*, C-473/01 en C-474/01, randnummer 33

⁶ HvJ 30 juni 2005, *Eurocermex SA v. BHIM*, C-286/04, randnummers 22 en 23

Het Gemeenschapsmerk “seven cycles” kan, in de ogen van het relevante publiek, perfect worden beschouwd als het merk van een product of waar temeer daar het geen eigenschap van het product beschrijft en niet gebruikelijk is in de betreffende sector.

Er bestaat geen rechtstreekse band tussen het cijfer seven en fietsen en aanverwante producten.

Overigens ook de productbenaming van verweerster n^o7even werd als merk geregistreerd.

Het teken “Seven Cycles” fungeert in casu als het symbool dat aan het relevante publiek duidelijk maakt dat de onder dat teken verkochte waren (fietsen en aanverwante producten) afkomstig zijn van Seven Cycles Inc., vennootschap naar Amerikaans recht die deze producten op maat maakt.

Het besluit is dan ook dat het Gemeenschapsmerk nr. 009187345 van Eiseres voor de betrokken waren waarvoor het als merk is geregistreerd wel degelijk enig onderscheidend vermogen bezit.

De tegenvordering van verweerster in zoverre ze gesteund is op het vermeend gebrek aan onderscheidend vermogen is derhalve ongegrond.

Depot ter kwader trouw

In ondergeschikte orde voert verweerster aan dat het Gemeenschapsmerk nr. 009187345 van eiseres nietig is wegens vermeend depot ter kwader trouw.

Zij stelt dat eiseres haar woordmerk seven cycles heeft gedeponeed terwijl zij wist of behoorde te weten dat verweerster reeds geruime tijd voordien al de productnaam n^o7even gebruikte.

Vanaf januari 2010 was volgens verweerster voor iedereen binnen de markt van racefietsen de handelsnaam “n^o7even” bekend doordat de naam werd gebruikt op de beurs Velofollies.

Kort daarop heeft eiseres in juni 2010 haar Gemeenschapswoordmerk geregistreerd.

In haar conclusie, stukken en uiteenzetting beperkt verweerster zich er echter toe – zij het op uiterst summiere wijze - te stellen dat het loutere feit dat n^o7even begin 2010 op de markt kwam en voornoemde handelsnaam op de Velofollies beurs in januari 2010 werd gebruikt, voldoende is om te besluiten dat de merkinschrijving van eiseres te kwader trouw werd aangevraagd. Uit het voorgaande blijkt dat verweerster nalaat enige feiten of omstandigheden uiteen te zetten waaruit de beweerdelijke kwade trouw in hoofde van eiseres zou moeten blijken. Nu verweerster verzaakt aan haar bewijsplicht, dient haar vordering op deze grond dan ook te worden afgewezen als ongegrond.

Inbreuk op de oudere handelsnaam van verweerster.

De stelling van verweerster - als zou het merk van eiseres nietig moeten worden verklaard wegens de oudere rechten die verweerster zou hebben op de handelsnaam “n^o7even” - faalt en is derhalve ongegrond. Immers, in onderhavige zaak is niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden ingevolge dewelke een Gemeenschapsmerk kan worden nietig verklaard op grond van artikel 8.4 Merkverordening, waarnaar artikel 53.1.c) Merkverordening verwijst.

Artikel 53.1.c) Merkverordening voorziet dat de inschrijving van het jongere aangevraagde merk nietig kan worden verklaard op basis van een in artikel 8.4 Merkverordening in het economisch verkeer gebruikt teken, mits aan drie cumulatieve voorwaarden wordt voldaan:

- Ten eerste moeten de rechten op het betrokken teken verworven zijn vóór de datum van indiening van de merkaanvraag (of diens prioriteit).

- Ten tweede moet het teken de houder ervan het recht verlenen om gebruik van een later merk te verbieden.
- Ten derde moet de handelsnaam “van meer dan alleen plaatselijke betekenis” zijn;

De beweerde bekendheid die de handelsnaam n^o7even geniet, moet – de rechtbank volgt hierin de stelling van eiseres - zwaar worden gerelativeerd. Immers, in januari 2010 werden de fietsen, die onder deze handelsnaam op de markt werden gebracht, voor het eerst voorgesteld op een fietsenbeurs in Kortrijk. In die zin is het dan ook weinig ernstig te stellen dat op een periode van slechts 6 maanden deze fietsen een bekendheid zouden genieten van meer dan een plaatselijke betekenis. Nu het vaststaat dat het teken van verweerster slechts een beperkte plaatselijke betekenis heeft, kan derhalve niet worden ingezien hoe verweerster zich op artikel 53.1.c Merkverordening zou kunnen beroepen.

Nu verweerster verzaakt aan haar bewijsplicht, dient haar vordering op deze grond dan ook te worden afgewezen als ongegrond.

Met betrekking tot de hoofdvordering

De vordering op grond van artikel 9, lid 1, b) van de Merkenverordening

Artikel 9,1 b) Merkenverordening verbiedt het gebruik in het economisch verkeer van een teken dat gelijk is aan of overeenstemt met het Gemeenschapsmerk en gebruikt wordt voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten indien daardoor verwarring bij het publiek kan ontstaan; verwarring omvat het gevaar van associatie met het merk.

Voor de toepassing van artikel 9, 1 b) van de Gemeenschapsverordening⁷ dienen dus drie voorwaarden cumulatief te worden vervuld en dient eiseres in casu het bewijs daarvan te leveren :

- a) Gebruik van een overeenstemmend teken
- b) Gebruik voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten
- c) Verwarringsgevaar bij het relevante publiek

Wat moet worden vergeleken? Vergelijking tussen merk zoals ingeschreven en teken zoals gebruikt.⁸ Die redenering vindt eveneens steun in een meerderheidsstrekking in de rechtsleer en rechtspraak.⁹

Anders gesteld: de merkinschrijving van verweerster is in onderhavige zaak irrelevant. Het voorgaande wordt ook met zoveel woorden in de geldende rechtspraak bevestigd, die zeer formeel is op dit punt: *“indien de beweerde inbreukmaker zou beschikken over een merkaanvraag of een merkinschrijving, dan kan alleen bij een oppositieprocedure (voor wat betreft de merkaanvraag) of bij een nietigheidsvordering (voor wat betreft de merkinschrijving) diens merk zoals gedeponeerd worden vergeleken met het eisende, ingeschreven merk”*¹⁰.

⁷ “Iedere derde die niet zijn toestemming hiertoe heeft verkregen, het gebruik van een teken in het economische verkeer te verbieden dat gelijk is aan of overeenstemt met het Gemeenschapsmerk en gebruikt wordt voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten indien daardoor verwarring bij het publiek kan ontstaan; verwarring omvat het gevaar van associatie met het merk”.

⁸ Ch. GIELEN, E.A., *Kort begrip van het intellectuele eigendomsrecht*, Deventer, Kluwer, 2007, p. 270.

⁹ T. COHEN JEHORAM, C.J.J.C. VAN NISPEN EN J.L.R.A. HUYDECOPER, *Industriële eigendom. Deel 2 Merkenrecht*, Deventer, Kluwer, 2008, p. 309-310.

¹⁰ BenGH, 1 juni 1978, NJ 1978, 480 (*Minosept Lady*). Voor een duidelijk onderscheid in de vergelijking bij inbreuk en nietigheid: Hof 's -Gravenhage 24 maart 2005, BIE 2006, 41 (*Prince of Blend/Goldprince*).

Toepassing in casu. Welnu, gelet op het feit dat onderhavige zaak een inbreukvordering betreft, ingesteld door eiseres, dient met de merkaanvraag of merkinschrijving van verweerster voor wat betreft de vergelijking geen rekening te worden gehouden en dient te worden gekeken naar het teken dat verweerster daadwerkelijk gebruikt.

Het teken dat door verweerster daadwerkelijk wordt gebruikt en waartegen de bezwaren van eiseres in onderhavige zaak zijn gericht, is het teken “n°7even”, in combinatie met visuele elementen, zoals o.a. in het logo.

Het teken n7even wordt in combinatie met de visuele elementen van het logo gebruikt (onder meer op de voorvork van de fietsen en op de kledij, stuk 19 verweerster), maar ook als dusdanig :

Wat is overeenstemming? Overeenstemming tussen merk en teken in het merkenrecht betekent dat het teken gelijkenissen met het merk vertoont op visueel, auditief of begripsmatig vlak. Overeenkomstig het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap dient de merkhouder aan te tonen dat er een verband kan worden gelegd tussen het vroegere merk en het litigieuze teken. Concreet moet men dus m.a.w. aantonen dat er "een zekere mate van overeenstemming tussen het oudere merk en het jongere merk dient te zijn, op grond waarvan het betrokken publiek een samenhang ziet tussen beide merken, dat wil zeggen een verband ertussen legt, ook al verwacht het deze niet."¹¹

¹¹ HvJ, 27 november 2008, C-252/07, (Intel Corporation Inc. / CPM United Kingdom Ltd), punt 30.

Bij de beoordeling van de overeenstemming tussen een merk en een teken gelden de volgende beginselen:

- De overeenstemming tussen de tekens in geding dient globaal te worden beoordeeld;
- De overeenstemming dient te worden beoordeeld rekening houdende met de omstandigheden van het geval, inzonderheid de onderscheidingskracht van het ingeroepen merk;
- De overeenstemming moet eveneens worden beoordeeld vanuit het standpunt van de gemiddelde consument, die de twee merken niet tegelijkertijd voor zich heeft, waarbij er meer belang wordt gehecht aan de gelijkenissen dan aan de verschillen;
- Het speelt tenslotte ook een rol dat de waren in geding dezelfde of soortgelijk zijn (zie, verder).

Auditieve, visuele of begripsmatige gelijkenis. Een teken stemt met een merk overeen wanneer zij in de ogen van het relevante publiek ten minste voor een deel gelijk zijn wat betreft één of meer relevante aspecten¹². Om de mate van overeenstemming tussen de betrokken merken te beoordelen, moeten ze met elkaar worden vergeleken op visueel, auditief en begripsmatig vlak. Gelijkenis op één van deze vlakken volstaat¹³.

Bij een dergelijke vergelijking, dient er vooral gekeken te worden naar de dominerende bestanddelen van het teken. Derhalve, wanneer merken zowel woord en figuratieve elementen bevatten, wordt het woordelement in principe als het dominerend element beschouwd¹⁴.

Globale beoordeling en belang van dominerende bestanddelen. De beoordeling van de visuele, auditieve of begripsmatige overeenstemming tussen de merken dient te berusten op de totaalindruk die deze bij het publiek teweegbrengt, waarbij in het bijzonder rekening dient te worden gehouden met de onderscheidende en dominerende bestanddelen ervan¹⁵. Het dominerend karakter van een bestanddeel van een merk of teken wordt bepaald door het vermogen van dat bestanddeel om de waren of diensten waarvoor het merk is ingeschreven te identificeren als zijnde afkomstig van een bepaalde onderneming, en deze dus te onderscheiden van waren en diensten van andere ondernemingen.

De onderscheidingskracht van het ingeroepen merk: bij de beoordeling van de overeenstemming tussen het merk SEVEN CYCLES en het teken n°7even moet de rechtbank rekening houden met de onderscheidingskracht van het merk. Deze verplichting is reeds herhaaldelijk door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen bevestigd¹⁶. Bij de globale beoordeling is het onderscheidend vermogen van het oudere merk van groot belang. Aangezien het verwarringsgevaar des te groter is naarmate de bekendheid en onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is, genieten merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht.¹⁷ Bij zwakke merken met een gering onderscheidend vermogen zal een

¹² Gerecht, 23 oktober 2002, T-6/01, (*Matratzen Concord/OHMI-Hukla Germany*), punt 30.

¹³ HvJ, 22 juni 1999, C-342/97, (*Lloyd Schuhfabrik Meyer/Klijnsen*), punt 27; zie tevens Cass., 8 december 2008, *ICIP* 2009, 172.

¹⁴ OHIM Opposition Guidelines, Part 2, Chapter 2C, Likelihood of confusion and similarity of signs, point 5.1. signs containing figurative and word components, vrije vertaling "OHIM Oppositie richtlijnen, Deel 2, Hoofdstuk 2 C, Verwarringsgevaar en overeenstemming van tekens, punt 5.1 tekens die figuratieve en woord elementen bevatten".

¹⁵ HvJ, 11 november 1997, C-251/95, (*Puma / Sabel*), punt 23; HvJ, 3 september 2009, C-498/07 P, (*Aceites del Sur-Coosur / BHIM - Koipe Corporacion*), punt 60 - 70; HvJ, 20 september 2007, C-193/06 P, (*Quick Restaurants / BHIM - Société des Produits Nestlé*), punt 34.

¹⁶ HvJ 11 november 1997, C-251/95, (*Puma / Sabel*), punt 22; HvJ 29 september 1998, C-39/97, (*Canon*), punt 16; HvJ 22 juni 1999, C-342/97, (*Lloyd Schuhfabrik/Klijnsen*) *Ing.Cons.* 1999, 350; HvJ 22 juni 2000, C-425/98, (*Marca Mode*) *Ing.Cons.* 2000, 239.

¹⁷ HvJ. 11 november 1997, *Sabel/Puma*, C-251/95, punt 18 en 24

grote overeenstemming en/of soortgelijkheid van waren moeten bestaan dan bij sterkere merken om tot inbreuk te besluiten.¹⁸

Toepassing in onderhavige zaak.

Merk van eiseres zoals ingeschreven (woordmerk)	Teken van verweerster (zoals gebruikt)
SEVEN CYCLES	n°7even Of

Eiseres toont niet in concreto aan dat haar merk in België, laat staan in Europa, bekend is (zij beperkt zich tot het tonen van afdrucken van de site van Filip Sport en van publicitaire inlassingen in bepaalde magazines). Voor de Benelux worden er inzake (beperkte) verkoop enkel facturen bijgebracht van verkopen via Filip Sport. De beschermingsomvang van het woordmerk van eiseres is derhalve ook beperkt, zodat slechts een zeer grote mate van overeenstemming tussen de tekens en soortgelijkheid van de waren tot verwarring kan leiden.

Er kan echter in casu door verweerster niet op ernstige wijze betwist worden dat de waren waarvoor het teken van verweerster worden gebruikt minstens soortgelijk zijn aan de waren waarvoor eiseres haar merk heeft geregistreerd.

Alle bewijsmateriaal en argumentatie in rekening brengend en concluderend dient echter eveneens vastgesteld te worden – de stelling van verweerster in dit verband bijtredend - dat er door eiseres geen verwarringsgevaar wordt aangetoond tussen het merk van eiseres (zoals ingeschreven) en het teken van verweerster (zoals gebruikt), onder meer en hoofdzakelijk, omwille van volgende feitelijke omstandigheden:

- het andere doelpubliek van eiseres door haar handelsmodel om elk onderdeel van de fiets op maat te maken en volkomen te personaliseren volgens de specifieke vraag van het (veeleisende) doelpubliek dat het topsegment uitmaakt van de relevante fietsenmarkt daar waar het doelpubliek van verweerster zich eerder in de middenmoot situeert : a) geen (louter) op maat gemaakte onderdelen, b) goede maar geen uitzonderlijke kwaliteitsvereisten bijvoorbeeld inzake materialen (voor verweerster carbon en aluminium daar waar eiseres voornamelijk werkt met titanium).
- het hoge aandachtsniveau en grote oplettendheid van de respectieve relevante publieken bij de aankoop van de betrokken waren waardoor die er zich ongewijfeld van bewust zijn dat de waren van eiseres en die van verweerster van verschillende ondernemingen afkomstig zijn. Het betreft hier geen typisch consumptieproduct en het wordt niet via het internet aangekocht. Meestal zal het een eenmalige aankoop betreffen waarbij de visuele keuring erg bepalend zal zijn.

¹⁸ F. GOTZEN & M.-C. JANSSENS, *Wegwijs in het intellectueel eigendomsrecht*, Brugge, Vandenbroele, 2007, p. 147

- het belang van de visuele inspectie en vergelijking bij de aankoop van fietsen, weze het racefietsen of alles-terrein fietsen en hun toebehoren, waardoor het belang van de verschillen tussen merk en teken nog toenemen;
- de aanwezigheid van hoofdzakelijk visuele maar ook andere verschillen tussen het merk van eiseres en het teken van verweerster.

Inzake het verwarringsgevaar brengt eiseres een stuk bij (zie stuk 23 eiseres) waarin een klant van Filip Sport volgens eiseres aan deze laatste op 23 januari 2012 (luttel dagen voor het neerleggen door eiseres van het verzoekschrift tot een beschrijvend beslag inzake namaak ingediend op 30 januari 2012 bij de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Gent en dus in tempore suspecto) laat weten dat zij meent de fietsen van eiseres (Seven in de zin : “*we zijn wel langs geweest bij oa BMC en Seven*”) te hebben gezien op een beurs terwijl dit in werkelijkheid niet het geval was. Dit stuk kan evenwel onmogelijk als bewijs van verwarring tussen het merk van eiseres en het teken van verweerster worden aanvaard. Er is immers niet aangetoond dat die ene “consument” (een zekere Guy Bovijn die een emailadres van Axa gebruikt) in kwestie geen band heeft met eiseres en/of Filip Sport en/of de e-mail – gelet op de timing ervan - niet in opdracht van Filip Sport aan haar werd verstuurd door een kennis.

Op grond van het voorgaande wordt het bestaan van een verwarringsgevaar tussen de tekens niet aangetoond, en kan de rechtbank derhalve niet anders dan besluiten dat eiseres geen inbreuk op haar merkrechten bewijst in de zin van artikel 9, 1, b) van de Merkenverordening.

De vordering op grond van artikel 9, lid 1 c) van de Merkenverordening

Artikel 9,1 c) verbiedt het gebruik in het economisch verkeer van een teken dat gelijk is aan of overeenstemt met een Gemeenschapsmerk en gebruikt wordt voor waren of diensten die niet soortgelijk zijn aan die waarvoor het Gemeenschapsmerk ingeschreven is, indien het een in de Gemeenschap bekend merk betreft en indien door het gebruik zonder geldige reden van het teken ongerechtvaardigd voordeel getrokken wordt uit of afbreuk gedaan wordt aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het oudere merk.

Eiseres is zich bewust van het probleem van het ontbreken van een verwarringsrisico tussen het teken van verweerster en het merk van eiseres. Daarom tracht zij zich ook te beroepen op een inbreuk op artikel 9, 1 c) van de Merkenverordening.

Voor toepassing van dit artikel is immers geen verwarringsgevaar vereist.

In geval van een Gemeenschapsmerk is vereist onder hogervermeld artikel dat het merk bekend is bij een aanmerkelijk deel van het publiek van de Europese Unie waarvoor de onder dat merk aangeboden waren bestemd zijn.¹⁹

Hoewel voor Benelux-merken aanvaard wordt dat een merk reeds bekend kan zijn wanneer het bekend is in een gedeelte van één van de Benelux-landen, is dit voor Gemeenschapsmerken niet het geval. Een deel van één lidstaat vormt immers geen aanmerkelijk gedeelte van de Gemeenschap.²⁰

Voor een Gemeenschapsmerk dient er minstens bekendheid te zijn in één volledige lidstaat,²¹ onder de voorwaarde dat deze lidstaat als een aanmerkelijk deel van het publiek van de Europese Unie kan beschouwd worden. Daarnaast dient er uiteraard bekendheid aangetoond te worden in de lidstaat

¹⁹ HvJ. 14 december 1999, C-375/97, *General Motors / Yplon*, punt 26

²⁰ T. COHEN JEHOAM, C.J.J.C. VAN NISPEN en J.L.R.A. HUYDECOPER, *Industriële Eigendom. Merkenrecht*, Kluwer Deventer, 2008, p. 554

²¹ HvJ. 6 oktober 2009, C- 301/07, *Pago / Tirolmilch*, punt 27-30

waar de beweerde merkinbreuk plaats vindt. Er kan immers onmogelijk gesteld worden dat ongerechtvaardigd voordeel zou worden getrokken uit of afbreuk zou worden gedaan aan een bekendheid wanneer er op dit grondgebied geen bekendheid aanwezig is.²²

In casu houdt dit in dat eiseres in ieder geval de bekendheid van haar merk in België dient aan te tonen.

Zoals reeds hierboven uiteengezet, legt eiseres geen bewijs voor van bekendheid van haar merk in België.

Bij het onderzoek naar de bekendheid van een merk dient de rechter alle relevante omstandigheden van het geval in aanmerking te nemen, zoals, met name, het marktaandeel van het merk, de intensiteit, de geografische omvang en de duur van het gebruik ervan, en de omvang van de door de onderneming verrichte investeringen om het merk bekendheid te geven.²³

Geen van deze omstandigheden kunnen in voorliggend geval doen besluiten dat het merk “Seven Cycles” bekend zou zijn binnen de Europese Unie :

- Eiseres bewijst geen substantieel marktaandeel, dit terwijl het aan eiseres is om bewijs voor te dragen van haar stelling dat het merk “Seven Cycles” een bekend merk zou zijn. Uit de stukken die eiseres voorlegt, kan de rechtbank alleen maar besluiten dat het merk “Seven Cycles” een eerder marginaal marktaandeel heeft op de Belgische markt van racefietsen. De verkoopfacturen van eiseres aan Filip Sport (stuk 33 Eiseres) – zijnde de enige winkel via dewelke eiseres verkoopt in de Benelux – tonen aan dat eiseres vanaf 2010 tot nu slechts 3 wegfietsen verkocht heeft aan Filip Sport. Eén van deze aankopen was bovendien voor de zaakvoerder van Filip Sport (de heer Filip Lauwers) bestemd, zoals duidelijk blijkt uit de factuur 300001613 (stuk 33 van eiseres). De voorgelegde verkoopfacturen van Filip Sport (stuk 30a en b eiseres) vermelden voor de periode 2004-2010 slechts 2 verkopen van wegfietsen.
- De intensiteit van het merkgebruik is gering. Zo is eiseres als merk niet aanwezig op de toonaangevende fietsbeurzen. Als zij al aanwezig is op fietsbeurzen is het als één van de merken van mountainbikes in een beursstand van Filip Sport. Voorts is Seven Cycles niet terug te vinden in de jaaroverzichten en koopgidsen van de toonaangevende nationale wielermagazines en is er zelfs algemeen slechts een zeer beperkte aandacht in de nationale wielermagazines. Daarbij komt dat het merkgebruik voor racefietsen op de weg al helemaal miniem is. Eiseres sponsort geen wielerploegen op de weg, staat niet in de koopgidsen als merk voor racefietsen op de weg en concentreert haar eigen weinige reclameactiviteiten ook steevast op alle-terreinfoetsen.
- De geografische omvang van het merkgebruik beperkt zich tot de streek van Vlaams-Brabant, zijnde de streek waar de enige Belgische winkel die de waren van eiseres aanbiedt, gevestigd is. De enkele facturen die eiseres voorlegt van verkopen buiten dat gebied, doen aan deze vaststelling geen afbreuk
- Het merk wordt nog maar twee jaar gebruikt. De registratie van het Gemeenschapsmerk vond plaats in juni 2010. Eiseres toont bovendien geen inburgering van haar merk aan en beperkt zich tot veeleer theoretische beschouwingen in dat verband.

²² C. GIELEN & V. VON BOMHARD (ed.), *Concise European Trademark and Design Law*, Alpen aan de Rijn, Wolters Kluwer, 2011, p. 69

²³ HvJ. 14 december 1999, C-375/97, *General Motors / Yplon*, punt 27

- De investeringen van eiseres om het merk bekendheid te geven beperken zich tot enige reclame door de fietswinkel Filip Sport in Hoeilaart via haar website. Nationale reclamecampagnes van het merk op wielervedstrijden of via de sponsoring van wielerploegen zijn onbestaande.

Eiseres lijkt bovendien het standpunt in te nemen dat haar merk in de Benelux bekend is omwille van het loutere feit dat Filip Sport fietsen verdeelt aan consumenten die woonachtig zijn te en fietswinkels die gevestigd zijn in het Benelux gebied.

Het enige juridische criterium om te beoordelen of een merk bekend is, is na te gaan of het merk bekend is bij een aanmerkelijk deel van het relevante publiek binnen de Benelux voor Benelux merken of binnen de Europese Unie voor Gemeenschapsmerken. Het loutere feit dat eiseres enkele facturen voorlegt die zouden aantonen dat Filip Sport fietsen heeft verkocht in het Benelux gebied impliceert geenszins dat het merk van eiseres bekendheid geniet bij een aanmerkelijk deel van het relevante publiek binnen datzelfde gebied.

Bij gebrek aan bekendheid van het merk van eiseres is er in ieder geval geen bewezen inbreuk op artikel 9,1 c) Merkenverordening.

De vordering op grond van een vermeende inbreuk op de handelsnaam van eiseres

Een buitenlandse handelsnaam, zoals “Seven Cycles” van eiseres, geniet geen automatische bescherming in België. Integendeel, voor bescherming onder de Wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming (hierna “WMPC”) is vereist dat de buitenlandse handelsnaam effectief in België gebruikt wordt of er minstens bekend is.²⁴

Zoals hiervoor aangetoond geniet de handelsnaam “Seven Cycles” allesbehalve bekendheid bij het relevante publiek van kopers van fietsen en –kledij. Zo is de handelsnaam “seven cycles” zelfs niet terug te vinden in onafhankelijke koopgidsen van fietsmagazines.

In de syntheseconclusie stelt eiseres dat het eerste zichtbaar, publiek en voortdurend gebruik uit 2004 zou dateren (randnummer 63 syntheseconclusie). Eiseres verwijst hiervoor naar de stukken 4 tot en met 11, 20 en 21, 28a tot en met 28i, en 30, 31, 32 en 33 uit haar dossier. De stukken 4-11 hebben echter enkel betrekking op mountainbikes en/of dateren van 2012. Ook de stukken 20 en 21, zijnde uittreksels uit de blogs van een (Amerikaanse) vrouwelijke cyclocrosser en mountainbiker dateren van 2012. De stukken 28a tot 28i betreffen allen reclame uit het buitenland en bewijzen geen gebruik van de handelsnaam in België. Stuk 31 toont de huidige versie van de website van Filip Sport en stuk 32 betreft twee Engelstalige folders die dateren van respectievelijk 2012 en 2013, waardoor eiseres uiteraard geen eerste gebruik sinds 2004 in België bewijst.

Voorts verwijst eiseres naar facturen van 3 verkopen van mountainbikes aan particulieren en 7 verkopen (waarvan 5 voor mountainbikes) aan fietswinkels. Ongeacht het feit dat verkoopfacturen van merkproducten op zich niet volstaan om aan tonen dat handelsnaamrechten op het Belgisch grondgebied zijn ontstaan, bewijzen deze facturen geen gebruik van “Seven Cycles” als handelsnaam in België sinds 2004. Een handelsnaam is immers niet hetzelfde als een merk. Een merk is bedoeld om waren en diensten te onderscheiden als afkomstig van een bepaalde onderneming. Een handelsnaam daarentegen is de naam waaronder een handelsonderneming gekend is en geëxploiteerd wordt. Onder die naam neemt een handelaar deel aan het handelsverkeer.²⁵ Het is niet omdat buitenlandse producten op de Belgische markt verkocht worden dat het merk van deze producten automatisch een Belgische bescherming als handelsnaam geniet.

²⁴ P. MAEYAERT, *De bescherming van de handelsnaam en de vennootschapsnaam in België*, Brussel, Larcier, 2006, p. 41

Ook facturen tussen Filip Sport en eiseres voor de aankoop van een beperkt aantal fietsen (waarvan het grootste deel mountainbikes) tussen 2010 en 2013 bewijzen geen gebruik van “Seven Cycles” in België als handelsnaam door eiseres. De producten van eiseres dragen weliswaar het merk “Seven Cycles”, maar worden in België verkocht door Filip Sport onder zijn eigen handelsnaam “Filip Sport”.

Bovendien, zelfs al zou Filip Sport (die geen partij is in onderhavig geding) kunnen aantonen dat zij de handelsnaam “Seven Cycles” in België gebruikt sinds 2004, betekent dit geenszins dat eiseres over Belgische handelsnaamrechten zou beschikken. Integendeel, handelsnaamrechten berusten steeds bij de eigenlijke gebruiker van de handelsnaam.²⁶

Eiseres heeft in België in ieder geval geen handelsnaamrechten op de naam “Seven Cycles” en haar vordering op deze basis is dan ook ongegrond.

De vordering op grond van een vermeende inbreuk op de eerlijke handelspraktijken

Eiseres vordert een inbreuk op de artikelen 86, 88 6°, 95 en 96 WMPC gezien verwarring zou worden gecreëerd met de producten van eiseres en er misleiding zou zijn van de consument.

Bij het afwezig zijn van merk- of handelsnaaminbreuk kan eiseres niet via de omweg van de WMPC alsnog een staking van het gebruik van de handelsnaam en het merk van verweerster bekomen. Integendeel, de rechtspraak stelt heel duidelijk dat de zogenaamde negatieve reflexwerking inhoudt dat via de WMPC geen aantastingen van het merkenrecht kunnen verboden worden die niet als merkinbreuk kwalificeren.

Bij gebrek aan verwarringsrisico is er in ieder geval ook geen misleiding van de consument of een andere inbreuk op de eerlijke marktpraktijken.

In randnummer 108-114 van haar syntheseconclusie zet eiseres uitvoerig uiteen dat bij gebrek aan merkinbreuk of inbreuk op de handelsnaamrechten, er nog steeds de mogelijkheid bestaat dat er een autonome inbreuk op de eerlijke marktpraktijken aanwezig is.

Eiseres specificeert evenwel nergens in concreto waaruit deze zelfstandige inbreuk op de eerlijke marktpraktijken dan wel zou bestaan.

De vordering wegens inbreuk op de eerlijke marktpraktijken dient daarom afgewezen te worden als ongegrond.

Gelet op het bovenstaande dient de rechtbank niet verder in te gaan op de vorderingen tot schadevergoeding, winstafdraging of terugname.

B) NOPENS DE UITVOERBAARHEID BIJ VOORRAAD

De Rechtbank beoordeelt de vorderingen tot voorlopige tenuitvoerlegging en tot uitsluiting van het kantonement op grond van de concrete omstandigheden van de zaak en gaat na of deze de noodzaak over te gaan tot deze uitzonderingsmaatregel verantwoorden.

²⁵ P. MAEYAERT, *De bescherming van de handelsnaam en de vennootschapsnaam in België*, Brussel, Larcier, 2006, p. 3; Brussel 19 oktober 1993, *R.W.* 1993-94, p. 884

²⁶ P. MAEYAERT, *De bescherming van de handelsnaam en de vennootschapsnaam in België*, Brussel, Larcier, 2006, p. 41

Aan de hand van de in conclusies en ter zitting door partijen verstrekte toelichtingen en de bijgebrachte stukken blijkt dat er geen verantwoording is voor een dergelijke uitzonderingsmaatregel.

C) NOPENS DE KOSTEN

De wet bepaalt voorziet dat de rechtbank de rechtsplegingsvergoeding kan "omslaan" tussen partijen. Omslaan betekent verdelen van de kosten in die zin dat elke partij onder meer instaat voor haar eigen rechtsplegingsvergoeding. **Rechtsleer:** J. Van Doninck, Het omslaan van de gedingkosten en de nieuwe rechtsplegingsvergoeding: as you like it ?, RW 2009-2010, 306.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

Rechtsprekende in eerste aanleg en op tegenspraak, alle andere en strijdige besluiten verwerpend,

Verklaart de hoofdvorderingen van eiseres ontvankelijk doch ongegrond.

Verklaart de tegenvorderingen van verweerster ontvankelijk doch ongegrond.

Slaat krachtens art. 1017, derde lid, Ger.W. de kosten om aangezien de partijen onderscheidenlijk omtrent enig geschilpunt in het ongelijk zijn gesteld.

Wijst het meergevorderde af.

Dit vonnis werd gewezen door de 23e.kamer C Buitengewoon-zaal G.van de rechtbank van koophandel te Brussel, samengesteld uit:

Mevrouw Anne-Marie Witters, rechter, voorzitter van de kamer
de heer Van Hees, rechter in handelszaken
de heer Van Dael, rechter in handelszaken

die alle zittingen hebben bijgewoond en aan het beraad hebben deelgenomen.

Het vonnis werd uitgesproken door Mevr. Witters, rechter, voorzitter van de kamer, bijgestaan door de heer De Maesschalck, griffier, op **25 -06- 2013**

DE MAESSCHALCK

VAN DAEL

VAN HEES

WITTERS